అనగనగా ఓ మంచి కథ

నల్ల సుశీల

– వంశీ

(1975 ఆంధ్రజ్యోతి దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక)

భూషణం పెట్రోమాక్స్ లైటు పట్టుకుని నడుస్తున్నాడు అడవిలో. వెనకాలే వెళుతోంది నల్ల సుశీల.

చీకటి చిక్కగా అలుముకుపోయి ఉంది.

సుళ్ళు తిరుగుతూ వీస్తోంది కొండగాలి.

చుక్కలతో నిండిపోయి ఉంది ఆకాశం.

నడుస్తున్న సుశీల కాళ్ళ మధ్యలోంచి నాగుపాము ఒకటి జరజరా పాక్కుంటూ వెళ్ళేసరికి టక్కున ఆగిపోయింది. ముందెళుతున్న భూషణం వెనక్కి తిరిగి - "ఆగిపోయావేం. రా!" అన్నాడు.

"పద!!" నడవడం మొదలెట్టింది.

"ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యమైపోయింది. ఆ దొరగారు మనకోసం చూస్తూ ఉంటాడు. ఆయనగారికి కోపం చాలా ఎక్కువట." గొణుక్కున్నాడు భూషణం.

నలభై రెండో నంబరు టన్నెల్ దగ్గర ఎర్రదీపం ఆరగానే పచ్చదీపం వెలిగింది. గూడ్సు శిమిలిగూడా స్టేషన్ వదిలేసినట్టుంది.

కొంతదూరం నడిచారు. రైలు పట్టాలు దాటుతున్నప్పుడు కుడికాలి బొటనవేలుకి కలకర్రాయి గట్టిగా తగిలేసరికి "అమ్మా!" అని ముందుకి వంగింది. సరిగ్గా అప్పుడే ఆమె మెళ్ళో ఉన్న పెద్ద పెద్ద మంగళసూత్రాలు కిందకి వేలాడి ఊగాయి.

ఆగిన భూషణం - "మళ్ళీ ఏమైంది?" అన్నాడు.

"గొప్పు తగిలింది!"

వెనక్కొచ్చి పెట్రొమాక్సు లైటు కిందపెట్టేసరికి దాని కాంతిలో కనిపించింది చిట్లికారుతున్న రక్తం.

"అయ్యయ్యో! చాలా పెద్ద దెబ్బ..! తొందరగాపద! ఫారెస్ట్ గెస్ట్ హౌస్‌కి వెళ్ళాక ఏదన్నా మందు అడుగుదాం" అన్నాడు.

కుంటుతూ అతని కూడా నడుస్తున్న సుశీల ఇప్పుడూ బాగా పాడైపోయింది కానీ చాలా అందగత్తె. ఒకప్పుడు సన్నగా, పొడుగ్గా నీలం రంగులో ఉండేది. చూపుడు వేలంత సన్నటి ముక్కు. దాని చివర మెరిసే ఎర్రరంగు ముక్కుపుడుక కాళ్ళకి మువ్వల పట్టాలు పెట్టుకుంది. నడుస్తుంటే లయనిబట్టి గాలికొండపురంలో ఎవరన్నా సరే - "ఆ వెళ్ళే మనిషి నల్ల సుశీల కదూ?" అనేవారు.

వాళ్ళమ్మ చినముత్యానికి సుశీలంటే ప్రాణం. తన కాలికిలా దెబ్బ తగిలిందని తెలిస్తే ఈ భూషణంగాడి ప్రాణాలు తీసేస్తది. చిన్నప్పట్నుంచీ ముద్దుగా పెంచుకుంది. అరికాళ్ళ కింద పావుకోళ్ళలాగ సుశీలని అంటిపెట్టుకునే ఉంది. నల్ల సుశీలకి సపోటా పళ్ళంటే మహా ఇష్టం. వాటిని ఒలిచి పాలల్లో వేసి పెడుతుంది. ఇమాం పసందు మామిడిపళ్ళు ఇష్టంగా తింటుందని సంతలో కెళ్ళి మేలైన పళ్ళని తనే ఏరి తెస్తుంది. జీడిపప్పులో పంచదార కలిపి పెడుతుంది. పొద్దున్నే గేదె పొదుగుల దగ్గర తనే కూర్చుని పితికిన పాలు పరగడుపునే ఇస్తుంది. సుశీల కట్టని, పట్టుబట్టగానీ, వాడని మేలురకం అత్తరుగానీ లేవు.

●●●●

శీతాకాలం.. శోభనం గది పువ్వులతో అలంకరించి ఉంది. కట్ట అగరొత్తులూ ఒకేసారి వెలిగించెయ్యడంతో ఎటు చూసినా పొగ, ఎవరో పరుపుమీద పిఠాపురం సెంటుబుడ్డి ఒలకబోసేశారు. దాని సువాసనతో గదంతా నిండిపోయింది. పందిరి పట్టిమంచం అంచుమీద కూర్చున్న సుశీలకి ఆయన లోపలికొచ్చాకా ఎలా మసులుకోవాలో వాళ్ళమ్మ చెప్పినవన్నీ గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

కాస్సేపయింది..

తలుపు తెరుచుకుని లోపలికి వచ్చిన వల్లూరి మోహనరావు కాళ్ళకి నమస్కారం చేసి లేచింది.

ఆమె అందాన్నే చూస్తూ నిలబడ్డ మోహనరావు - "నువ్వు అమృతం తాగావు" అన్నాడు. "అవును! మీరు పాలు తాగండి" అందించింది గ్లాసు.

"ఇందాకే విస్కీ తాగాను మరి!" అన్నాడు.

తల్లి చెప్పినట్టు అతనికి సర్వవిధాలా సహకరించింది.

ఆరోజు తర్వాతినుంచీ ప్రతిరాత్రీ ఇంటిముందాగే అతని బుల్లెట్ బండి శబ్దం కోసం ఎదురుచూసేది. కొన్నాళ్ళూ తనతో గడిపిన అతను ఈమధ్య ఇటుపక్కకి రావడం మానేశాడు. సుశీల మాత్రం అతని బండి శబ్దం కోసం ఎదురుచూస్తూనే ఉంది.

నల్ల సుశీలకి ఒక కొత్త కోరిక పుట్టిందిప్పుడు.

తనకో బిడ్డపుట్టాలి.

వాడు తెల్లగా, బొద్దుగా ముద్దొచ్చేలా గుండాలి. కాంతులు నిండిన కళ్ళతో కళకళలాడిపోతూ ఉండాలి.

అందమైన పేరు పెట్టాలి వాడికి.

అన్నప్రాసన రోజు చుట్టూ ఉన్న వస్తువుల్లో కైజారునే ముట్టుకోవాలి వాడు.

కొన్నాళ్ళు గడిచింది.

వల్లూరి మోహనరావు బుల్లెట్ బండి మసీదు సెంటర్‌కి అవతల వీధిలో ఉండే రుక్మిణి చెల్లెలి ఇంటిముందు ఆగడం మొదలెట్టిందిప్పుడు. అది తెలిసిన సుశీల ఒక రాత్రి లాంతరుతో బయల్దేరబోతుంటే ఆపేసిన చినముత్యం - "ఎక్కడికి?" అంది.

"ఆయన దగ్గరకి - అడగడానికి.."

"ఏమని అడుగుతావ్?"

"మన ఇంటికి రాకుండా ఈ ఇంట్లో ఏం చేస్తున్నారని?"

"దుర్గమ్మ గుడి వీధిలో రాజ్యం చెల్లెలు నాని తెలుసుకదా!"

"తెలిస్తే?"

"ముందు నాని దగ్గరుండే మనిషి నీ దగ్గరికి రావడం మొదలుపెట్టాడు. అప్పుడు ఆ నాని మనింటికి వచ్చి అడగలేదుకదా.. ఏ గొడవా పడ్లేదు కదా?"

"అంటే ఇప్పుడేమంటావమ్మా?"

"ఏం లేదు. పెళ్ళీ చేసుకున్నవాడికీ, కన్నెరికం చేసుకున్నవాడికీ తేడా చెపుతున్నాను."

"అప్పుడు నాకు పెళ్ళి ఎందుకు చెయ్యలేదు?"

"నువ్వు పెళ్ళిచేసుకున్నా దానికంటే ఇదే నయం. డబ్బు, దస్కం రెండూ వస్తాయి, లోపలికి పద!"

తల్లి చినముత్యం ఆలోచనల్ని జీర్ణం చేసుకోడానికి కొన్నాళ్ళు పట్టింది తనకి. ఆ తరువాత పేర్నీడి ప్రభాకరం. మనసంటే ఏందో అతనికి తెలుసు. మనిషిని ప్రేమించడం తెలుసు.

పరిచయమమైన మూడోరోజే అన్నవరం వెళదాం అన్నాడు. 'మేం భార్యాభర్తలం' అని గుళ్ళో అర్చన చేయించాడు. సాయంత్రం ఇద్దరూ కొండదిగి గోపాలపట్నం వేపు నడుస్తున్నారు.

దేవుడి ప్రసాదం తినేసి విస్తరాకు దూరంగా విసిరేస్తూ "నిన్నెవరన్నా ఇంటర్వ్యూ చేస్తే ఒకటి చెప్పాలనుంది!" అంది సుశీల.

"సరే. ఈ ప్రపంచంలో నీ కిష్టమైన స్వీటేది? అని అడుగు."

అడిగింది.

"ఈ ప్రపంచంలో నాకిష్టమైన స్వీటు అన్నవరం సత్యన్నారాయణ మూర్తి ప్రసాదం!"

"నిజమే సుమా!" అని అతని నడుంచుట్టూ ఎడమచెయ్యి వేసి ముందుకు నడిచింది.

అదంతా మైదానం. ఉన్నట్టుండి ఆగిపోయిన ప్రభాకరం "నన్ను ముద్దు పెట్టుకో" అన్నాడు.

"ఎవరన్నా చూస్తే?" అంది.

వెంటనే "రక్షించండి! హెల్ప్! హెల్ప్!" అని అరవడం మొదలుపెట్టాడు. ఎవరూ రాలేదు ఇక అరుపులాపి, "ఎవరూ రావట్లేదు. కాబట్టి ఇప్పుడు నన్ను ముద్దు పెట్టుకోవచ్చు!" అన్నాడు.

నవ్వేసిన సుశీల "మొన్న చూపిన సినిమాలో సీనిది!" అని తన గులాబీరంగు పైట తీసి గుండెలమీద ముద్దు పెట్టించుకుని, అతని పెదాలమీద తనూ ముద్దు పెట్టింది. అలా అల్లిబిల్లిగా అతనితో అల్లుకుపోయింది సుశీల. రోజులు హాయిహాయిగా గడుస్తున్నాయి. మధురంగా ఉంది జీవితం. మొలకగా ఉన్నప్పుడే గిల్లి వేయబడ్డ ఆశ మళ్ళీ మొలకెత్తడం మొదలెట్టింది.

తనకో బిడ్డపుట్టాలి. వాడు ముద్దుగా, బొద్దుగా తన చంకలోంచి నలుగుతూ లాగేసుకునేంత అందంగా ఉండాలి.

కొన్నాళ్ళు గడిచాక ప్రభాకరం కూడా రావడం మానేశాడు.

ఏమయిందా అని వాకబు చేస్తే తెలిసింది. బావమరుదులు అతన్ని చంపేసి వాళ్ళ పొలాల మధ్య ఉండే చింతాలమ్మ గుడిలో పారేశారట.

మూడు నెలలపాటు గదిలోంచి బయటకి రాలేదు నల్లసుశీల.

తర్వాత

ఏమిటీ జీవితం? అన్న ప్రశ్న.

మళ్ళీ ఎదురుగా తల్లి చినముత్యం.

ఆ తర్వాత తన జీవితంలో చాలామంది...

కాలం తన ఆయుష్షుని మింగేసింది. రాత్రి జడలో నలిగిన మల్లెపువ్వులా వాడిపోయింది అందం. చాలామంది కన్నెపిల్లలు తయారయ్యారు. కొత్తనీరు వచ్చేసింది ఎంత అలంకరించుకున్నా వృథా! ఇలాంటి పరిస్థితులొచ్చాకా చాలామంది చిన్న చిన్న టౌన్లలో ఉండే లాడ్జీలకి, ఆ తర్వాత హైవేలమీదకీ మారిపోతుంటారు.

ఏం చేద్దామా అని ఆలోచిస్తుండగా ఎవరో చెప్పారు గాలికొండపురం వెళ్ళిపొమ్మని.

అక్కడెవరున్నారంటే. 'అదో చిన్న టూరిస్టు ప్లేసు. మీలాంటి వాళ్ళెవరూ ఉండరక్కడ. అక్కడికొచ్చి నాలుగు రోజులుండే టూరిస్ట్లకి మీ సుశీలే మహారాణి!' అని బోధించారు.

మెళ్ళో మంగళ సూత్రం వేస్తుంటే, "ఇదెందుకు?" అంది సుశీల

"పెళ్ళయింది, భర్త పొరుగూరు వెళ్ళాడు అని చెప్పాలి. పెళ్ళయిన ఆడదానితో సంభోగం అంటే అదో ఆనందం వాళ్ళకి. అయినా ఇప్పుడు ఒళ్ళు వడిలిపోయింది కాబట్టీ నీకిదే సరైన వేషం!"

అనుభవజ్ఞురాలైన తల్లి, వృత్తిలో లౌక్యాన్ని జీర్ణం చేసుకునేలా ప్రయత్నించింది సుశీల.

ఆ తర్వాత వాళ్ళు దండకారణ్యం మధ్యలో ఉన్న గాలికొండపురానికి మకాం మార్చారు.

●●●●

ఎండ తీవ్రంగా కాస్తున్నా మధ్యాహ్నం రెండుగంటలకే చలిగాలి తిరిగింది. గుహల దగ్గర తిరిగే సాధువు గోస్తనీ నదిలో స్నానం చేస్తున్నాడు. రాత్రి డ్యూటీకెళ్ళొచ్చిన స్టేషన్ సూపరింటెండ్ గారు తన పెంపుడు కుక్కని ఊళ్ళో తిప్పుతున్నాడు.

గెస్ట్ హౌసుల్లో దిగిన యాత్రికులు కెమెరాలతో లోయల్లో తిరుగుతున్నారు. స్టేషన్లో కాంటిన్ నడిపే ఒరియావాడు మేకపాలకోసం ఊళ్ళోకొచ్చాడు. గాలికొండకింద మిలటరీ హోటలు మీసాలరాజు నాటుకోళ్ళు కొనడానికి గిరిజనుల పాకలవైపు వెళుతున్నాడు.

రాత్రి పొగచూరిపోయిన పెట్రోమాక్స్ లైటుని చిట్టుతో తోముతూ చినముత్యంతో మాట్లాడుతున్నాడు భూషణం. "రాత్రి గెస్ట్ హౌసులో దిగినతను ఇక్కడ పండే రంగురాళ్ళు కొనడానికి వస్తూంటాడట, లప్పా! బరంపురం లాల్చీ వేసుకుని బలంగా ఉంటాడు... తాగితే మాత్రం రాక్షసుడి అవతారం ఎత్తుతాడట. నేనొచ్చినప్పుడల్లా నీకు కబురు చేస్తుంటాను అస్తమాను ఇవ్వడం కుదరదు. ఇదిగో!" అనేసి ఒకేసారి పదివేల కట్ట సుశీలకిచ్చేశాడు.

వాడలా మాట్లాడుకుంటూండగా లోపల వాంతి చేసుకుంటున్న సుశీల కనిపించింది.

నల్ల సుశీల నెల తప్పింది.

అదివిన్న చిన్నముత్యం ఇక ఈ వృత్తి మనకొద్దని నిర్ణయం చేసుకుని కూతుర్ని పువ్వుల్లో పువులా చూసుకోవడం మొదలెట్టింది.

పోయిన శక్తీ, కాంతీ తిరిగొచ్చాయి సుశీలలో. ఇంతకు ముందెప్పుడో పారేసుకున్న చలాకీతనం మళ్ళీ ప్రవేశించిది. తల్లి వద్దంటున్నా ఎగిరి గంతులేసింది. రాకపోయినా సారమతిరాగం పాడే ప్రయత్నం చేసింది. ఇప్పుడు పనిలేని భూషణం ఇంటికొస్తుంటే ఆటలు పట్టించేస్తోంది.

ఇలా కాలం గడుస్తుండగానే తొమ్మిది నెలలూ నిండిపోయాయి నల్లసుశీలకి.

●●●●

ఆ రోజు..

పసుపు రంగు పిట్ట ఒకటి టిల్లచెట్ల గుబర్లలోకి దూరి చిగుళ్ళని మాత్రమే రుచిగా తింటోంది. నేలమీద పడున్న పచ్చి తాటాకు మీదకి చేరిన రెండు ఎర్ర తొండలు దెబ్బలాడుకుంటున్నాయి. కొండ దిగువన మేస్తున్న గేదె వీపు మీద వాలిన కాకి నిశ్శబ్దంగానే

కూర్చుంది. గాలికి ఊగుతున్న సొలప చెట్టూ ఆకుమీదకి చేరిన రామచిలక కిందకి జారిపోకుండా కాళ్ళతో పట్టుకుంది. గంతులేస్తూ పరుగెత్తుకున్న చిన్న గొర్రెపిల్లని ఎలాగయినా పట్టుకోవాలని వెనకాలే పరిగెడుతున్నాడు కొండ ముసలాడు.

రోజూ చూస్తున్నదే అదంతా. అయినా ఆ రోజెందుకో చాలా అందంగా కనిపించింది. అలా చూస్తున్న సుశీల మెడ వెనకేదో లాగినట్టయి తలపైకెత్తేసరికి నల్లటి మబ్బులతో మూసుకుంటున్న ఆకాశం కనిపిస్తుంది. కాస్సేపటికి వీస్తున్న గాలిలో బాగా మార్పొచ్చింది.

ఇంకాస్సేపటికి నిలబడ్డ తను అమాంతంగా ఎగిరిపోయేంత ఉధ్ధృతంగా వీయడం మొదలెట్టింది గాలి.

లోయల్లో పెరిగే పనసచెట్టూ, కుంకుడు చెట్లు వేళ్ళతో కూలిపోతాయేమో అన్నంత వికృతంగా ఊగిపోతున్నాయి. కొండలమీద పండే కమలాఫలాలు, మామిడిపళ్ళు టపటపా నేల రాలిపోతున్నాయి. గిరిజనుల రెల్లుపాకల కొప్పులు ఎగిరిపోతున్నాయి. వాతావరణం చూస్తూంటే రాత్రి కింకేమవుతుందా అన్నంత భయానకంగా ఉంది.

ఆ రోజు, మర్నాడు కూడా అలాగే ఉంది వాతావరణం.

పొద్దుట్నుంచీ కాస్త ఫులపరంగా ఉన్నట్టు అనిపించింది సుశీలకి. మధ్యాహ్నానికి జ్వరమొచ్చి, సాయంత్రమయేసరికి కాలిపోవడం మొదలెట్టింది ఒళ్ళు. ముట్టుకు చూసిన చినముత్యం రైల్వే డాక్టర్ కోసం పరుగెట్టింది. కానీ అతను మోటారు ట్రాలీమీద చిమిడిపల్లి వెళ్ళాడు.

గాలి దుమారానికి ఎగిరొచ్చిన ఆకులు కిటికీ ఊసల్లోంచి దూసుకొచ్చి సుశీల పరుపు మీద పుట్టబోయే తన బాబుకి స్వాగతం చెబుతోంది.

రాత్రయింది.

తుఫానట!

వాతావరణం చాలా బీభత్సంగా మారింది.

వీస్తున్న గాలికి వర్షం తోడయ్యింది. కరెంటు కూడా పోయింది గాలికొండపురం గ్రామం అంతా ఖాళీ చేసేసి వలస వెళిపోయినట్టయింది.

అంతలో...

మూసి ఉన్న ఇంటి తలుపు దబదబా బాదుతున్నారెవరో!

వెళ్ళి తీసింది చినముత్యం.

కాకిలా తడిసిపోయి బాటరీలైటు పట్టుకుని నిలబడ్డ భూషణం, వాడికి కాస్త దూరంగా బరంపురం లాల్చీలో బలంగా ఉన్న మనిషి నోట్లోంచి తాగిన వాసన వేస్తోంది.

వాళ్ళిద్దర్నీ గమనించిన చినముత్యం భూషణం కేసి చూసి "నీకిదేం దొబ్బిడాయిరా సచ్చినోడ! ఏంటిది?"

"మొన్న గెస్ట్ హౌస్ కెళితే పదివేలిచ్చారే.. ఆ దొరగారు"

"మా సుశీలకి నెలలు నిండినయ్యని చెప్పలేదా?"

"చెప్పడమేంటి ఏడ్చి మొత్తుకున్నాను. లప్పా! (ఎత్తయిన కడుపుతో) నెలలు నిండిన ఆడాళ్ళతో శృంగారం గొప్పగా ఉంటుందని ఆయనే లాక్కొచ్చేశారు!"

"ఛీ నోర్ముయ్ వెధవా! జ్వరంతో దాని ఒళ్ళు కాలిపోతుంటే..."

ఆ మాట విన్న ఆ మనిషి విసురుగా దగ్గరకొచ్చి "ఏంటీ, నెలలు నిండటంతో పాటు జ్వరం కూడా వచ్చిందా?" అన్నాడు.

"అవును, దొరగారూ! దాని ఒళ్ళు పెనంలాగ కాలిపోతుంది!"

ఆనందంతో పెద్దగా అరిచిన ఆ మనిషి "నెలలు నిండిన సుశీల ఒళ్ళు కాలిపోతున జ్వరంతో ఉందా?... నేను కలకత్తాలో ఉన్నప్పుడు మా ఫ్రెండ్ హిరెన్ బోస్ చెప్పాడు. అలాంటి పరిస్థితుల్లో ఉన్న స్త్రీలతో కలిసే అవకాశం వస్తే వదులుకోకు అని.. ఇదిగో చూడూ! ఇంతకు ముందు పదివేల గురించి మర్చిపో! ఇదిగో ఇంకో పదివేలు!" అని అందించి మరుక్షణం సుశీల గదిలోకి దూసుకెళ్ళిపోయి దబ్బున తలుపేసుకున్నాడు!

●●●●

తెల్లవారుతోంది. ఇంకా తగ్గని ఆ తుఫానులోనే బయల్దేరిన శృంగార పురుషుడు తడిసిపోతూ తను దిగిన ఫారెస్ట్ గెస్ట్ హౌస్‌కి వెళ్ళిపోయాడు.

సుశీలకి నెప్పులు మొదలయ్యాయి. వాటిని భరించలేక మెలికలు తిరిగిపోతోంది. అంత తుఫానులోనూ రైలెక్కించి శృంగవరపు కోట తీసుకెళ్ళింది చినముత్యం.

రాత్రికి ఆపరేషను చేసి బిడ్డను బయటకు తీశారు.

స్పృహ వచ్చిన నల్ల సుశీల పక్కలో ఉన్న బిడ్డని చూసుకుంది.

వాడు.. తను కోరుకున్నట్టు మగపిల్లాడే!

తాబేలు పొట్ట, పుల్లలాంటి చేతులు, కాళ్ళు, పెద్ద తలతో చలనం లేకుండా ఉన్నాడు.

(ఫోన్ చేసి అడగ్గానే ఈ కథ పునర్ముద్రణకి అనుమతి నిచ్చిన ప్రముఖ చలనచిత్ర దర్శకులు వంశీ గారికి కౌముది కృతజ్ఞతలు తెలియచేస్తోంది)

●●●●

Click here to share your comments on this story